

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ КОНКУРЕНЦИЈЕ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет и циљ

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита конкуренције на тржишту ради обезбеђивања равноправности учесника на тржишту, а у циљу подстицања економске ефикасности и остваривања економског благостања друштва у целини, нарочито потрошача и оснива се Комисија за заштиту конкуренције (у даљем тексту: Комисија).

Повреде конкуренције

Члан 2.

Повредом конкуренције у смислу овог закона сматрају се акти и радње привредних субјеката и других правних и физичких лица и осталих учесника на тржишту и то:

- 1) споразуми којима се битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција;
- 2) злоупотреба доминантног положаја;
- 3) концентрација којом се битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција, пре свега стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту.

Битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције из става 1. тач. 1) и 3) овог члана процењује се, у зависности од конкретног случаја, према: степену и динамици промена у структури релевантног тржишта; ограничењима и могућностима равноправног приступа тржишту нових конкурената; разлозима за напуштање тржишта од стране постојећих конкурената; променама којима се ограничава могућност снабдевања тржишта, степену погодности насталих за потрошаче и другим околностима од утицаја на повреду конкуренције.

Влада Републике Србије (у даљем тексту: Влада) ближе прописује критеријуме из става 2. овог члана.

Територијална примена

Члан 3.

Овај закон примењује се на акте и радње учињене на територији Републике Србије, односно на акте и радње који су настали као последица аката или радњи учињених на територији државне заједнице Србија и Црна Гора или стране државе, а којима се врше повреде конкуренције на територији

Републике Србије или повреде конкуренције које могу утицати на трговину између држава чланица државне заједнице Србија и Црна Гора.

Персонална примена

Члан 4.

Овај закон примењује се на сва правна и физичка лица и државне органе, органе територијалне аутономије и локалне самоуправе који, посредно или непосредно, учествују у промету роба или услуга и који својим актима и радњама врше или могу вршити повреде конкуренције (у даљем тексту: учесници на тржишту), и то на:

1) привредна друштва, предузетнике и предузећа, независно од облика својине, седишта, а за предузетнике независно и од држављанства и пребивалишта;

2) друга физичка и правна лица која непосредно или посредно, стално, повремено или једнократно учествују у промету роба и/или услуга, а независно од њиховог правног статуса, облика својине, држављанства, седишта или пребивалишта (синдикати, пословна удружења, спортске организације, установе, задруге, носиоци права интелектуалне својине и др.);

3) државне органе, органе територијалне аутономије и локалне самоуправе, када посредно или непосредно учествују у промету робе или услуга.

Овај закон се не примењује на предузећа, привредна друштва и предузетнике, који обављају делатности од општег интереса, као и на лица којима је актом надлежног органа додељен фискални монопол, ако би примена овог закона спречила обављање делатности од општег интереса, односно обављање поверених послова.

Примена на повезане учеснике на тржишту

Члан 5.

Овај закон примењује се и на повезане учеснике на тржишту.

Повезаним учесницима на тржишту у смислу овог закона сматрају се два или више учесника на тржишту који су повезани тако да један учесник на тржишту непосредно или посредно одлучујуће утиче на управљање у другом учеснику на тржишту, а нарочито по основу већинског учешћа у основном капиталу, већине гласова у органима управљања, права на постављање већине чланова управног или надзорног одбора и лица овлашћених за заступање учесника на тржишту, као и уговора о преношењу права управљања.

Два или више повезаних учесника на тржишту у смислу овог закона сматрају се једним учесником на тржишту.

Релевантно тржиште

Члан 6.

Релевантно тржиште у смислу овог закона јесте тржиште које обухвата релевантно тржиште производа на релевантном географском тржишту.

Релевантно тржиште производа у смислу овог закона јесте скуп роба и/или услуга који су замењиви под прихватљивим условима од стране корисника тих роба и/или услуга, нарочито у погледу њиховог својства, уобичајене намене и цене.

Релевантно географско тржиште у смислу овог закона јесте територија на којој учесници на тржишту учествују у понуди или потражњи и на којој постоје исти услови конкуренције, који се битно разликују од услова конкуренције на суседним територијама.

Влада ближе прописује критеријуме за утврђивање релевантног тржишта.

II. ПОВРЕДЕ КОНКУРЕНЦИЈЕ

1. Акти којима се спречава, ограничава или нарушава конкуренција

Појам

Члан 7.

Акти који за циљ или последицу имају или могу имати битно спречавање, ограничавање или нарушавање конкуренције на релевантном тржишту у смислу овог закона јесу споразуми, уговори, поједине одредбе уговора, изричит или прећутни договори, усаглашене праксе, одлуке удружења учесника на тржишту (у даљем тексту: споразуми).

Споразуми из става 1. овог члана забрањени су и ништави, а нарочито споразуми којима се:

- 1) непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине;
- 2) ограничава или контролише производња, тржиште, технички развој или инвестиције;
- 3) деле тржишта или извори набавке;
- 4) примењују неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима на тржишту и тиме учеснике на тржишту доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте;
- 5) условљава закључење споразума прихватањем додатних обавеза које, с обзиром на своју природу и трговачке обичаје и праксу, нису у вези са предметом споразума.

Споразуми из става 1. овог члана могу бити хоризонтални или вертикални.

Хоризонтални споразуми у смислу овог закона јесу споразуми између постојећих и/или потенцијалних учесника на тржишту који послују на истом нивоу производног ланца или ланца испоруке.

Вертикални споразуми у смислу овог закона јесу споразуми о условима набавке, продаје или препродаје између постојећих и/или потенцијалних учесника на тржишту који послују на различитом нивоу производног ланца или ланца испоруке.

Члан 8.

Ако Комисија по службеној дужности или на захтев заинтересованог лица утврди да се споразумом, односно појединим његовим деловима битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција, доноси решење којим утврђује повреду из члана 7. ст. 1. и 2. овог закона.

Решењем из става 1. овог члана могу да се одреде мере које су дужни да предузму учесници у споразуму као и рокови за њихово извршење, а којима се омогућује успостављање конкуренције на релевантном тржишту и отклањање штетних последица забрањеног споразума.

Појединачно изузеће од забране

Члан 9.

Комисија може, на захтев учесника у споразуму, да одобри изузеће појединог споразума или дела тог споразума од забране (у даљем тексту: појединачно изузеће), ако тај споразум, односно његов део, доприноси унапређењу производње или дистрибуције, односно подстицању техничког или економског развоја, а потрошачима обезбеђује правичан део користи и који садржи само ограничења неопходна за постизање наведених циљева, а не искључује конкуренцију у битном делу предметне робе или услуга.

Терет доказивања постојања услова за изузеће из става 1. овог члана сноси подносилац захтева.

Влада ближе уређује садржину захтева за појединачно изузеће.

За издавање акта по поднетом захтеву из става 1. овог члана подносилац захтева плаћа накнаду у висини утврђеној Тарифником накнада из члана 50. став 4. овог закона.

Члан 10.

Појединачно изузеће из члана 9. овог закона одобрава се решењем које садржи и рок на који се изузеће одобрава који не може бити дужи од пет година.

На захтев учесника у споразуму који је појединачно изузет решењем из става 1. овог члана, а који се подноси најкасније четири месеца

пре истека рока важења одобреног изузећа, може се поново одобрити изузеће са новим роком важења који не може бити дужи од пет година.

Члан 11.

Решење из члана 10. овог закона Комисија може да укине ако се измене услови под којима је изузеће одобрено, односно да поништи ако се изузеће заснива на нетачним или неистинитим приказаним чињеницама или ако се изузеће злоупотребљава.

Изузеће споразума по врстама

Члан 12.

Влада ближе прописује услове за изузеће споразума по врстама и одређује врсте забрањених споразума који се изузимају од забране ако испуњавају услове из члана 9. став 1. овог закона, као и друге услове прописане овим законом.

Изузеће из става 1. овог члана не односи се на поједине споразуме из врсте споразума која је изузета од забране, ако Комисија, на захтев заинтересованог лица или по службеној дужности, утврди да тај споразум не испуњава услове из члана 9. став 1. овог закона, као и друге услове прописане овим законом.

У случају из става 2. овог члана, терет доказивања сноси подносилац захтева, односно Комисија.

Члан 13.

Хоризонтални споразуми, а нарочито споразуми о специјализацији, истраживању и развоју и сарадњи, могу бити изузети од забране у складу са чланом 12. став 1. овог закона, ако остварују дејство на целој територији Републике Србије и нису закључени на период дужи од седам година.

Споразуми из става 1. овог члана могу бити изузети од забране у складу са чланом 12. став 1. овог закона и ако су закључени на период дужи од седам година а остварују дејство на поједином делу територије Републике Србије.

Члан 14.

Вертикални споразуми, а нарочито споразуми о:

- 1) ексклузивној продаји или набавци;
- 2) ексклузивној дистрибуцији;
- 3) ексклузивној додели клијената;
- 4) селективној дистрибуцији;
- 5) дистрибутивној или услужној франшизи, који подлежу забрани пошто садрже одредбе о ексклузивној дистрибуцији или набавци;

6) ексклузивном заступању којим заступник преузима трговачки ризик;

7) ограничењу продаје крајњим корисницима од стране трговца на велико;

8) трансферу технологије,

могу бити изузети од забране у складу са чланом 12. став 1. овог закона, ако нису закључени на период дужи од пет година и ако остварују дејство на целој територији Републике Србије.

Споразуми из става 1. овог члана могу бити изузети од забране у складу са чланом 12. став 1. овог закона и ако су закључени на период дужи од пет година а остварују дејство на поједином делу територије Републике Србије.

Пријава споразума који могу бити изузети од забране

Члан 15.

Споразуме из члана 7. став 1. овог закона који могу бити изузети од забране у складу са овим законом, осим споразума из члана 12. став 1. овог закона, учесници у споразуму дужни су да пријаве Комисији у року од 15 дана од дана њиховог закључивања.

Учесник у споразуму може да поднесе захтев за утврђивање да поједини споразум није забрањен у смислу члана 7. ст. 1. и 2. овог закона.

Комисија решењем одлучује о захтеву из става 2. овог члана.

Ако се после доношења решења из става 2. овог члана којим је утврђено да споразум није забрањен измене околности на којима се решење заснива, Комисија доноси решење о укидању тог решења, а ако накнадном провером утврди да је решење којим је утврђено да споразум није забрањен донето на основу неистинитих или нетачних података Комисија то решење поништава.

За издавање решења из става 3. овог члана подносилац захтева плаћа накнаду у висини утврђеној Тарифником накнада из члана 50. став 4. овог закона.

2. Злоупотреба доминантног положаја

Доминантан положај

Члан 16.

Доминантан положај на релевантном тржишту има учесник на тржишту који послује независно од других учесника на тржишту, односно који доноси пословне одлуке не водећи рачуна о пословним одлукама својих конкурената, добављача, купаца и/или крајњих корисника његове робе и/или услуга.

Учесник на тржишту може, али не мора да има доминантан положај ако је његов удео на релевантном тржишту већи од 40 %, узимајући у обзир уделе које на том тржишту имају његови конкуренти, препреке уласку на

релевантно тржиште и снагу његових потенцијалних конкурената, као и евентуалан доминантан положај купца.

Доминантан положај на тржишту може да има и учесник на тржишту чији је удео на релевантном тржишту мањи од 40% и у том случају Комисија, односно подносилац захтева, сноси терет доказивања доминантног положаја.

Учесник на тржишту који на релевантном тржишту има удео већи од 40 % сноси терет доказивања да нема доминантан положај у смислу става 2. овог члана.

Удео на релевантном тржишту утврђује се на основу свих релевантних економских критеријума који одређују положај учесника на тржишту у односу на друге учеснике, укључујући нарочито количину робе и/или услуга и приход остварен прометом предметних роба и/или услуга.

Колективни доминантан положај

Члан 17.

Доминантан положај могу имати два или више независних учесника на тржишту који су на релевантном тржишту повезани економским везама, тако да заједнички делују као један учесник на тржишту (колективна доминација).

Два или више учесника на тржишту могу, али не морају имати доминантан положај ако је њихов укупан удео на релевантном тржишту већи од 50%, узимајући у обзир уделе које на том тржишту имају њихови конкуренти, препреке уласку на релевантно тржиште и снагу њихових потенцијалних конкурената, као и евентуалан доминантан положај купца.

Доминантан положај на тржишту могу да имају два или више учесника на тржишту чији је удео на релевантном тржишту мањи од 50% и у том случају Комисија, односно подносилац захтева, сноси терет доказивања доминантног положаја.

Два или више учесника на тржишту који имају укупни удео на релевантном тржишту већи од 50%, сnose терет доказивања да немају доминантан положај у смислу става 2. овог члана.

Забрана злоупотребе доминантног положаја

Члан 18.

Злоупотреба доминантног положаја на релевантном тржишту је забрањена.

Злоупотребом доминантног положаја на релевантном тржишту робе и/или услуга сматрају се радње којима се ограничава, спречава или нарушава конкуренција, а нарочито радње којима се:

1) непосредно или посредно намећу неправедне куповне или продајне цене или други неправедни услови пословања;

2) ограничава производња, тржиште или технички развој, на штету потрошача;

3) примењују неједнаки услови пословања на исте послове са различитим учесницима на тржишту, чиме се доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте;

4) условљава закључење уговора тиме да друга страна прихвати додатне обавезе које, по својој природи или према трговачким обичајима, нису у вези са предметом уговора.

Члан 19.

Ако Комисија, по службеној дужности или на захтев заинтересованог лица, утврди да је злоупотребљен доминантан положај, доноси решење којим утврђује повреду из члана 18. овог закона.

Решењем из става 1. овог члана могу да се одреде мере, које су учесници на тржишту дужни да предузму, ради успостављања конкуренције на релевантном тржишту и отклањања штетних последица злоупотребе доминантног положаја, као и рокови за њихово извршење.

Мере из става 2. овог члана не могу да се односе на поделу привредног друштва, односно предузећа, отуђење његове имовине, акција или удела, раскид уговора или одрицање од права која дају могућност одлучујућег утицаја на пословање другог учесника на тржишту.

Члан 20.

Комисија може на захтев учесника на тржишту који има доминантан положај на релевантном тржишту решењем да утврди да поједине радње које тај учесник намерава да предузме нису радње којима се злоупотребљава доминантан положај у смислу члана 18. овог закона.

Комисија може решење из става 1. овог члана да укине ако се измене околности на којима се решење заснива или да поништи ако је решење донето на основу неистинитих или нетачних података.

За издавање решења из става 1. овог члана подносилац захтева плаћа накнаду у висини утврђеној Тарифником накнада из члана 50. став 4. овог закона.

3. Концентрација

Појам

Члан 21.

Концентрација учесника на тржишту настаје у случајевима:

1) статусних промена учесника на тржишту у смислу закона којим се уређују привредна друштва;

2) стицања непосредне или посредне контроле једног или више учесника на тржишту над другим учесником на тржишту или његовим делом;

3) оснивања и заједничког контролисања новог учесника на тржишту од стране најмање два независна учесника на тржишту, који послује на дугорочној основи, који има све функције независног учесника на тржишту и приступ тржишту (заједничко улагање).

Контрола из става 1. тачка 2) овог члана је могућност одлучујућег утицаја на пословање учесника на тржишту, засновано на правима, уговорима или било којим другим правним или чињеничним средствима, а нарочито:

1) власништву или праву коришћења целокупне имовине учесника на тржишту или дела његове имовине;

2) уговорном овлашћењу или било којем другом основу којим се стиче могућност на одлучујући утицај на састав, рад или одлучивање другог учесника на тржишту.

Сматра се да је учесник на тржишту стекао контролу уколико је ималац или носилац права из става 2. овог члана или ако контролу може вршити по неком другом основу.

Облици контроле из става 2. овог члана процењују се независно или у комбинацији један с другим, при чему се узимају у обзир релевантне правне и стварне чињенице, али не и намера заинтересованих страна.

Две или више концентрација између истих учесника на тржишту извршених у временском периоду краћем од две године сматраће се као једна концентрација, а као време њеног настанка узима се дан извршења последње од ових концентрација.

Члан 22.

Не сматра се да је настала концентрација учесника на тржишту ако:

1) банкарска и друга финансијска организација привремено стекне акције или уделе ради даље продаје, под условом да их прода најкасније у року од 12 месеци од дана стицања и да их не користи тако да утиче на пословне одлуке учесника на тржишту које се односе на његово понашање на тржишту;

2) стечајни управник стекне контролу над учесником на тржишту;

3) заједничко улагање има за циљ координацију тржишних активности између два или више учесника на тржишту који задржавају своју правну независност, при чему ће овакво заједничко улагање бити оцењивано кроз одредбе члана 7. овог закона.

Комисија може продужити рок из става 1. тачка 1) овог члана на захтев стицаоца акција или удела, под условом да стицалац докаже да продаја акција или удела није разумно била могућа у оквиру тог рока.

Захтев за издавање одобрења за спровођење концентрације

Члан 23.

Концентрација из члана 21. овог закона спроводи се по прибављеном одобрењу које на захтев учесника на тржишту издаје Комисија.

Захтев из става 1. овог члана подноси се под условом да:

1) заједнички укупан годишњи приход свих учесника у концентрацији остварен на тржишту Републике Србије у претходној обрачунској години прелази износ од 10 (десет) милиона евра, у динарској противвредности по курсу на дан састављања годишњег рачуна или

2) заједнички укупан годишњи приход учесника у концентрацији остварен на светском тржишту у претходној обрачунској години прелази износ од 50 (педесет) милиона евра, у динарској противвредности по курсу на дан састављања годишњег рачуна, при чему најмање један учесник на тржишту који је учесник концентрације мора да буде регистрован на територији Републике Србије.

У првој години пословања приход из става 2. овог члана рачунаће се на основу прихода оствареног у текућој обрачунској години на нивоу 12 месеци.

При рачунању годишњег укупног прихода из става 2. овог члана неће се рачунати приход који ти учесници на тржишту остваре у међусобној размени.

Учесници концентрације су дужни да прекину спровођење концентрације до доношења решења Комисије којим се намерава концентрација одобрава или до истека рока од четири месеца од дана подношења захтева.

Влада ближе уређује садржину и начин подношења захтева за издавање одобрења за спровођење концентрације.

Члан 24.

Укупан годишњи приход из члана 23. став 2. овог закона за учеснике на тржишту који се баве пружањем финансијских услуга и за осигуравајућа друштва и друштва која се баве пословима реосигурања, израчунава се на следећи начин:

1) за правна лица која се баве пружањем финансијских услуга, после одбијања пореза на промет, пореза на додату вредност (посредна пореска давања) и других пореза који се директно односе на њих, узима се збир следећих прихода:

(1) приход од камата и слични приходи;

(2) приход од хартија од вредности (приход од акција и других хартија од вредности које имају променљив принос, приход од удела код учесника на тржишту, приход од акција у повезаним учесницима на тржишту);

(3) потраживања провизија;

(4) нето профит од финансијских операција;

(5) други приходи из пословања.

2) за осигуравајућа друштва и друштва која се баве пословима реосигурања, бруто износ наплаћених или потраживаних премија по основу уговора о осигурању и реосигурању закључених од стране или у име осигуравајућих друштава пошто се од тог износа одбију порези који се наплаћују на износ премија по једном уговору или на укупан износ премија.

Рокови и овлашћење за подношење захтева

Члан 25.

Захтев из члана 23. став 1. овог закона подноси се Комисији у року од седам дана од дана потписивања споразума, односно од дана објављивања јавног позива, односно понуде или од дана стицања контроле.

Захтев из става 1. овог члана може се поднети и када учесници на тржишту покажу озбиљну намеру за закључење уговора, потписивањем писма о намери или када објаве намеру да учине понуду за куповину акција.

Када контролу над целим или над деловима једног или више учесника на тржишту стиче други учесник на тржишту, захтев подноси учесник на тржишту који стиче контролу, а у свим осталим случајевима учесници на тржишту подносе заједнички захтев.

Поступање по захтеву

Члан 26.

Комисија је дужна да податке из захтева објави у "Службеном гласнику Републике Србије", а ако је концентрација од значаја за заједничко тржиште државне заједнице Србија и Црна Гора и у "Службеном листу Србије и Црне Горе".

Подаци из става 1. овог члана који се објављују односе се на:

- 1) називе учесника на тржишту;
- 2) кратак опис концентрације;
- 3) привредни сектор у оквиру кога се концентрација врши.

Члан 27.

Комисија по захтеву може да :

- 1) одбаци захтев, ако се нису стекли услови из чл. 23. и 24. овог закона;
- 2) обустави поступак, ако подносилац захтева одустане од захтева;
- 3) одобри концентрацију, ако се проценом њених последица, на основу члана 28. овог закона, утврди да та концентрација не доводи до битног спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције, пре свега стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту;

4) условно одобри концентрацију, уз прописивање додатних услова и обавеза које учесници у концентрацији морају у утврђеним роковима да изврше пре или после спровођења концентрације;

5) одбије захтев за издавање одобрења за спровођење концентрације, ако тражено спровођење битно спречава, ограничава или нарушава конкуренцију, пре свега стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту.

За издавање акта из става 1. овог члана подносилац захтева плаћа накнаду у висини утврђеној Тарифником накнада из члана 50. став 4. овог закона.

На образложени захтев учесника концентрације Комисија може привремено одобрити спровођење поступка концентрације и пре доношења решења из става 1. овог члана, узимајући у обзир нарочито последице прекида спровођења концентрације на учеснике и трећа лица, као и степен вероватноће повреде конкуренције таквом концентрацијом.

Члан 28.

Приликом процене последица намеравање концентрације, Комисија утврђује да ли се таквом концентрацијом битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција, пре свега стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту, при чему у обзир узима нарочито:

- 1) структуру релевантног тржишта;
- 2) стварне и потенцијалне конкуренте;
- 3) положај на тржишту учесника у концентрацији и њихову економску и финансијску моћ;
- 4) могућности избора добављача и корисника;
- 5) правне и друге препреке за улазак на релевантно тржиште;
- 6) ниво унутрашње и међународне конкурентности учесника у концентрацији;
- 7) трендове понуде и потражње релевантне робе и/или услуга;
- 8) трендове техничког и економског развоја;
- 9) интересе потрошача.

Члан 29.

Комисија ће да укине решење ако учесници у концентрацији не испуне додатни услов или обавезу у складу са чланом 27. став 1. тачка 4) овог закона, односно да поништи решење којим се концентрација одобрава или условно одобрава, ако је решење донето на основу нетачних или неистинито приказаних чињеница.

Ако учесници у концентрацији не могу да испуне неки од услова утврђених у решењу којим се концентрација условно одобрава због околности чије наступање нису могли да предвиде, избегну или отклоне, Комисија ће у складу са тим да измени решење.

Упис у регистар

Члан 30.

За концентрације које се у складу са законом региструју у одговарајућем регистру и које у смислу овог закона подлежу обавези прибављања одобрења, уз пријаву за регистрацију подноси се и решење Комисије којим се та концентрација одобрава.

III. КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ КОНКУРЕНЦИЈЕ

Оснивање и положај

Члан 31.

Комисија је самостална и независна организација која врши јавна овлашћења, у складу са овим законом.

Комисија има статус правног лица.

Седиште Комисије је у Београду.

Члан 32.

Комисија за свој рад одговара Народној скупштини Републике Србије (у даљем тексту: Скупштина), којој подноси годишњи извештај о раду.

Извештај из става 1. овог члана подноси се најкасније до краја фебруара текуће године, за претходну годину.

Орган Комисије

Члан 33.

Орган Комисије је Савет Комисије (у даљем тексту: Савет) који доноси све одлуке и друге акте о питањима из надлежности Комисије.

Комисију представља и заступа председник Савета, а у случају његове спречености Комисију заступа заменик председника Савета.

Ако је и заменик спречен, замењује га по годинама најстарији члан Савета.

Председник Савета, односно заменик председника Савета може у целини или делимично пренети функцију заступања Комисије другом члану Савета, само на основу одлуке Савета.

Стручна служба

Члан 34.

Стручна служба Комисије (у даљем тексту: Служба) обавља стручне послове из надлежности Комисије, у складу са овим законом, Статутом, правилником и другим актима Комисије.

Службом руководи директор.

Савет већином гласова поставља директора Службе из реда запослених у Служби.

За директора Службе (у даљем тексту: директор) може бити постављено лице са високом стручном спремом правне или економске струке, које има потребна знања из области заштите конкуренције.

Директор за свој рад одговара Савету.

На права и обавезе запослених у Служби примењује се закон којим се уређују права, обавезе и одговорности по основу рада.

Надлежност Комисије

Члан 35.

Комисија је надлежна да:

- 1) решава о правима и обавезама учесника на тржишту у складу са законом;
- 2) учествује у изради прописа који се доносе у области заштите конкуренције;
- 3) предлаже Влади доношење прописа за спровођење овог закона;
- 4) прати и анализира услове конкуренције на појединачним тржиштима и у појединачним секторима;
- 5) даје мишљење надлежним органима на предлоге прописа, као и на важеће прописе којима се врши повреда конкуренције;
- 6) даје мишљења у вези са применом прописа у области заштите конкуренције;
- 7) остварује међународну сарадњу у области заштите конкуренције, ради извршавања међународних обавеза у овој области и прикупља информације о заштити конкуренције у другим државама;
- 8) сарађује са државним органима, органима територијалне аутономије и локалне самоуправе, ради обезбеђивања услова за доследну примену овог закона и других прописа којима се уређују питања од значаја за заштиту конкуренције;
- 9) предузима активности на развијању свести о потреби заштите конкуренције;

10) води евиденцију о пријављеним споразумима, о учесницима који имају доминантан положај на тржишту, као и о концентрацијама, у складу са овим законом;

11) организује, предузима и контролише спровођење мера којима се обезбеђује заштита конкуренције;

12) обавља и друге послове у складу са законом.

Послове из става 1. тач. 1), 2), 3), 4), 5), 6), 7), 8), 11) и 12) овог члана Комисија обавља као поверене послове.

Састав и избор Савета

Члан 36.

Савет има пет чланова који се бирају из реда угледних стручњака у области права или економије, који располажу потребним знањима из области заштите конкуренције.

Чланове Савета бира Скупштина, на предлог овлашћених предлагача.

Овлашћени предлагачи су:

- 1) Удружење правника Србије;
- 2) Научно друштво економиста Србије;
- 3) Адвокатска комора Србије;
- 4) Привредна комора Србије;
- 5) Влада Републике Србије.

Овлашћени предлагачи утврђују предлоге кандидата самостално, а Влада на предлог министра надлежног за послове трговине.

Члан 37.

Сваки овлашћени предлагач подноси надлежном одбору Скупштине предлог са најмање два кандидата за члана Савета. Сваки предлог мора бити потписан и оверен од стране овлашћеног предлагача и садржати лично име, адресу и основне биографске податке предложених кандидата.

Ако је предлог листе кандидата поднет супротно одредбама овог закона, надлежни одбор Скупштине враћа предлог овлашћеном предлагачу да га у року од 15 дана усклади са овим законом.

Председник Скупштине, најмање 20 дана пре одлучивања о избору члана Савета, на погодан начин, јавно објављује све важеће листе кандидата које су поднели овлашћени предлагачи са основним биографским подацима о кандидатима.

Надлежни одбор Скупштине може, пре одлучивања о избору чланова Савета, организовати јавни разговор са предложеним кандидатима ради стицања увида у њихове способности за обављање послова из надлежности Комисије.

Скупштина бира по једног кандидата из сваког важећег предлога.

Члан 38.

Члан Савета не може бити:

- 1) лице старије од 65 година у време избора;
- 2) лице које је сродник члана Савета у правој линији, односно у побочној линији, закључно са другим степеном;
- 3) посланик у Скупштини Србије и Црне Горе, народни посланик и посланик скупштине аутономне покрајине;
- 4) изабрано, именовано и постављено лице у органима и организацијама државне заједнице Србија и Црна Гора и Републике Србије, као и други функционери;
- 5) функционер политичке странке;
- 6) предузетник и лице које учествује у управљању или раду правног лица које се бави привредном делатношћу;
- 7) лице правноснажно осуђено за кривична дела против службене дужности, за корупцију, превару, крађу или друго кривично дело које га чини недостојним за обављање функције, без обзира на изречену казну, као и лица правноснажно осуђена на казну затвора у трајању дужем од шест месеци.

Кандидат је дужан да овлашћеном предлагачу достави писмену изјаву да не постоје сметње за избор утврђене у ставу 1. тач. 2), 3), 4), 5) и 6) овог члана.

Кандидат је дужан да уз писмену изјаву из става 2. овог члана приложи и доказе из става 1. тач. 1) и 7) овог члана, у оригиналу или овереној фотокопији.

Члан 39.

Чланови Савета не представљају овлашћене предлагаче, већ дужност обављају самостално, по најбољем знању и савести, у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Члану Савета функција престаје само из разлога и у поступку уређеном овим законом.

Члан 40.

Члан Савета бира се на пет година.

Изузетно од става 1. овог члана, приликом првог избора чланова Савета, два члана се бирају на период од три године, два члана на период од четири године, а један члан на период од пет година. Приликом избора за први састав Савета, председник Скупштине жребом одређује овлашћене предлагаче чији се кандидати предлажу за избор на три, односно четири године.

Исто лице не може да буде бирано за члана Савета више од два пута узастопно.

Члан 41.

Мандат члана Савета престаје:

- 1) истеком времена на које је изабран;
- 2) разрешењем из разлога предвиђених овим законом;
- 3) смрћу.

Члан 42.

Скупштина, на предлог Савета или најмање 20 народних посланика, разрешава члана Савета у следећим случајевима:

- 1) ако је, због болести, на основу налаза здравствене установе, неспособан за обављање дужности члана Савета у периоду дужем од шест месеци;
- 2) ако је члан Савета при подношењу предлога изнео о себи неистините податке или је пропустио да изнесе податке о околностима из чл. 38. и 47. овог закона;
- 3) ако је у току трајања мандата наступила нека од околности из члана 38. овог закона;
- 4) ако члан Савета без основаног разлога пропусти или одбије да обавља дужност у периоду од најмање шест месеци непрекидно или у периоду од 12 месеци у коме најмање шест месеци са прекидима не обавља своју дужност;
- 5) ако врши дужност супротно одредбама овог закона;
- 6) ако изнесе податке супротно члану 55. став 2. овог закона;
- 7) ако члан Савета поднесе оставку Скупштини у писменој форми.

Члан 43.

Када је поднет предлог за разрешење члана Савета, Савет може донети одлуку да суспендује члана Савета против кога је поднет предлог за разрешење, до доношења одлуке Скупштине, али не дуже од шест месеци.

Члан 44.

Председник Скупштине упућује јавни позив за подношење предлога листе кандидата за члана Савета најкасније шест месеци пре истека мандата члана Савета и доставља га овлашћеним предлагачима који су предложили кандидате којима мандат истиче у складу са чланом 41. тачка 1) овог закона.

Овлашћени предлагачи у року од два месеца од дана достављања позива достављају Скупштини предлог кандидата.

Скупштина доноси одлуку о избору нових чланова Савета пре истека мандата постојећих чланова.

У случају престанка мандата на основу члана 41. тач. 2) и 3) овог закона, овлашћени предлагач који је предложио члана, без одлагања, а најкасније у року од два месеца, Скупштини доставља предлог кандидата за упражњено место у Савету. Скупштина у року од два месеца од дана достављања предлога бира члана Савета, на мандатни период од пет година.

Рад Савета

Члан 45.

Рад Савета је јаван, у складу са прописима који уређују јавност рада органа државне управе, односно правосудних органа.

Савет одлучује већином гласова присутних чланова, ако је испуњен кворум од најмање три члана.

У случају једнаке поделе гласова одлучује глас председника Савета, а у случају његове спречености одлучује глас заменика председника Савета.

Члан Савета при доношењу одлуке у поједином предмету може да издвоји мишљење, писмено или усмено, на записник.

Члан 46.

Председник Савета руководи радом Савета, потписује одлуке и друге акте и стара се о њиховом извршењу и обавља друге послове утврђене овим законом, Статутом, правилником и другим актима Комисије.

Председника и заменика председника бира Савет из својих редова већином гласова присутних чланова.

Сукоб интереса

Члан 47.

Чланови Савета, односно запослени у Комисији, су функционери у смислу закона којим се уређује сукоб интереса при вршењу јавних функција.

Члан Савета коме је престало чланство и запослени коме је престао радни однос не могу да буду заступници у поступку, у складу са овим законом, најмање две године по престанку чланства, односно радног односа.

Члан Савета, односно запослени, у тренутку ступања у чланство, односно заснивања радног односа, Савету доставља писмену изјаву да не постоје сметње за избор утврђене у ставу 1. овог члана.

Члан Савета обавештава председника, а запослени директора Службе, о интересима које има или које је стекао у привредним делатностима, а нарочито о уделима којима располаже у привредним друштвима, односно

делатностима и не може учествовати у одлучивању у питањима у којима има такав интерес.

Накнада за рад

Члан 48.

Председник и чланови Савета имају право на новчану накнаду за рад.

Критеријуми за одређивање висине накнаде утврђују се Статутом у висини плате председника, односно судија Врховног суда Србије.

Статут и други акти Комисије

Члан 49.

Статут Комисије и друге акте, којима се уређује унутрашња организација и начин рада Комисије, доноси Савет.

На Статут Комисије сагласност даје Влада.

Статут се објављује у "Службеном гласнику Републике Србије".

Финансирање Комисије

Члан 50.

Средства за оснивање и прву годину рада Комисије обезбеђују се из буџета Републике Србије.

Средства за рад Комисије обезбеђују се из прихода које Комисија оствари обављањем послова, а нарочито из:

- 1) накнада које се плаћају у складу са овим законом;
- 2) донација, осим донација из става 3. овог члана;
- 3) прихода од продаје издања Комисије;
- 4) других извора у складу са законом.

Средства за рад Комисије не могу да се обезбеђују из донација учесника на тржишту на које се примењује овај закон.

Висина накнаде из става 2. тачка 1) овог члана утврђује се Тарифником накнада који доноси Савет, уз сагласност Владе.

Тарифник из става 4. овог члана објављује се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Члан 51.

Финансирање Комисије врши се у складу са финансијским планом који за сваку годину доноси Комисија и подноси Влади најкасније до 1. новембра текуће године, за наредну годину.

Финансијским планом утврђују се укупни приходи и расходи Комисије, укључујући и издвајања за средства резерви, као и елементе за одређивање трошкова зарада.

Укупни расходи Комисије обухваћени финансијским планом укључујући и резерве, не могу бити већи од трошкова потребних за успешно остваривање надлежности Комисије.

Вишак прихода над расходима Комисије, уплаћује се у буџет Републике.

Вишак расхода над приходима Комисија покрива из средстава резерви, а ако та средстава нису довољна - из буџета Републике.

На финансијски план сагласност даје Влада.

Завршни рачун Комисије подлеже годишњој ревизији независног овлашћеног ревизора. Комисија објављује завршни рачун најкасније три месеца по завршетку финансијске године.

Примена Закона којим се уређује општи управни поступак

Члан 52.

У поступку пред Комисијом примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак, ако другачије није прописано овим законом.

Решења Комисије су коначна.

Против коначног решења може се покренути управни спор пред надлежним судом.

Председник Савета доноси закључке.

Против закључка из става 4. овог члана може се изјавити жалба Савету, која се подноси у року од три дана од дана достављања закључка.

Изузеће

Члан 53.

Поред разлога за изузеће утврђених у закону којим се уређује општи управни поступак, странка у поступку може да захтева изузеће члана Савета или овлашћеног лица, ако члан Савета или овлашћено лице има било какво учешће у имовини или управљању учесником на тржишту које је странка у поступку или је пријатељ или у завади са странком у поступку, њеним акционаром или чланом управе или надзорног одбора странке у поступку или је

у другом блиском односу или сукобу са странком у поступку или са лицем које је повезано са странком у поступку.

Председник Савета одлучује о изузећу члана Савета и овлашћеног лица.

О изузећу председника Савета одлучује Савет.

Право увида у списе и право обавештавања о току поступка

Члан 54.

Захтев за увид у списе може се поднети писмено или усмено на записник.

Странка може да захтева да се другим заинтересованим лицима забрани увид у поједине исправе у списима или податке садржане у њима, ако те исправе и подаци представљају државну, војну, службену или пословну тајну.

О захтеву за увид и захтеву за забрану увида одлучује председник Савета или члан кога он одреди.

Закључком којим се забрањује увид може се наложити странци да припреми исправе без података који представљају пословну тајну, ради омогућавања увида у њих.

Лица која су поднела пријаву Комисији да је извршена радња којом се спречава, ограничава или нарушава конкуренција имају право обавештавања о току поступка и право увида у списе, у складу са законом.

Прибављање и тајност података

Члан 55.

Комисија може странкама у поступку и другим учесницима на тржишту писменим путем наложити достављање података значајних за утврђивање чињеница у одређеном предмету, укључујући и податке који представљају државну, војну, службену или пословну тајну.

Прибављени подаци који представљају државну, војну, службену или пословну тајну не могу се објављивати нити саопштавати трећим лицима, осим на основу писмене сагласности лица на које се тај податак односи.

Покретање поступка по службеној дужности

Члан 56.

Комисија покреће поступак по службеној дужности и даје налог Служби да поступак спроведе када дође до сазнања које основано указује да је извршена радња којом се врши повреда одредаба овог закона.

Комисија може да покрене поступак по службеној дужности и када странка учини вероватним следеће чињенице:

1) да се извршеном радњом спречава, ограничава или нарушава конкуренција и

2) да нема довољно средстава за покретање и вођење поступка или да је вођење поступка по службеној дужности потребно ради заштите њеног идентитета.

Закључак о покретању поступка по службеној дужности доноси председник Савета.

Покретање поступка по захтеву

Члан 57.

Комисија може да покрене поступак по захтеву за утврђивање да поједини споразум није забрањен или по захтеву за изузимање појединог споразума од забране, који подноси учесник, односно учесници у споразуму.

Комисија може да покрене поступак по захтеву за утврђивање да поједина радња није забрањена у смислу овог закона о злоупотреби доминантног положаја који подноси учесник на тржишту који врши ту радњу или намерава да је врши.

Комисија може да покрене поступак по захтеву за покретање поступка против учесника на тржишту који је учинио радњу спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције, који могу поднети:

- 1) учесници на тржишту којима се проузрокује или може проузроковати штета;
- 2) привредне коморе, удружења послодаваца и предузетника;
- 3) удружења потрошача;
- 4) државни орган, орган територијалне аутономије и орган локалне самоуправе.

Комисија може да покрене поступак по захтеву за издавање одобрења за спровођење концентрације који подносе:

- 1) учесници у концентрацији у случају статусних промена или заједничког улагања;
- 2) учесник или учесници на тржишту који стичу контролу над другим учесником на тржишту или његовим делом.

Закључак о покретању поступка по захтеву

Члан 58.

Закључак о покретању поступка по захтеву доноси председник Савета у року од осам дана од дана подношења захтева.

Председник Савета у року из става 1. овог члана доноси закључак којим одбацује захтев, ако је захтев поднет од стране неовлашћеног лица или ако радња описана у захтеву није радња којом се спречава, ограничава или нарушава конкуренција.

Одговор на захтев

Члан 59.

Када у поступку пред Комисијом учествују странке са супротним интересима, Комисија странци против које се води поступак доставља захтев и закључак о покретању поступка.

Странка има право да одговори на захтев у року који одреди Комисија, а који не може бити краћи од осам дана.

Скраћени поступак

Члан 60.

Комисија може донети решење непосредно, без спровођења испитног поступка ако:

- 1) у поступку не учествују странке са супротним интересима;
- 2) странка у свом захтеву наведе чињенице или поднесе доказе на основу којих се може утврдити стање ствари или ако се стање ствари може утврдити на основу чињеница познатих Комисији;
- 3) у поступку покренутом по захтеву за издавање одобрења за спровођење концентрације, на основу поднетих доказа и других чињеница познатих Комисији, може основано да се претпостави да та концентрација не доводи до битног спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције, пре свега стварањем, односно јачањем доминантног положаја на тржишту;
- 4) није потребно посебно саслушање странке ради заштите њених права, односно правних интереса.

Испитни поступак

Члан 61.

Овлашћено лице кога одреди директор спроводи испитни поступак у року одређеном у закључку о покретању поступка и подноси извештај Савету.

У испитном поступку овлашћено лице прибавља исправе које садрже податке од значаја за решавање у предмету, врши увиђај и друге радње потребне да се правилно утврди чињенично стање, узима изјаве од странака, сведока, вештака и одговорних лица или лица која су раније имала својство одговорних лица, запослених и раније запослених лица учесника на тржишту против којег се поступак води, као и од свих других лица која могу располагати посебним подацима у вези са околностима поступка, али нема право да одржи усмену расправу.

Преглед просторија и привремено одузимање исправа и предмета

Члан 62.

Ако постоји основана сумња да странка или други учесник у поступку има у државини исправе или предмете који могу бити од значаја за утврђивање материјалне истине, Комисија ће од надлежног органа да затражи издавање налога за преглед пословних и других просторија странке или другог учесника у поступку и за привремено одузимање исправа и предмета.

Привремене мере

Члан 63.

Ако постоји опасност од битне повреде конкуренције или када је то неопходно ради заштите интереса странака у поступку, странка и други учесници у поступку могу да поднесу Комисији предлог за одређивање привремених мера.

По предлогу из става 1. овог члана, Комисија може решењем да наложи престанак вршења радњи повреде конкуренције и предузимање радњи којима се отклањају њихове штетне последице.

Привремене мере из става 2. овог члана могу трајати до доношења коначног управног акта.

Усмена расправа

Члан 64.

Савет је дужан да одржи усмену расправу када у поступку:

- 1) учествују две или више странака са супротним интересима;
- 2) треба да се саслуша сведок или вештак.

Савет може да одлучи да се одржи усмена расправа по захтеву странке или по сопственом нахођењу ако сматра да би то било корисно за разјашњавање спорних чињеница.

Усмена расправа се може одржати ако је присутно више од половине чланова Савета.

Прекид поступка

Члан 65.

Комисија може донети решење о прекиду поступка који је покренут по службеној дужности ако је конкуренција повређена само у незнатној мери, а странка против које се води поступак се обавезе да неће наставити или поновити радњу или акт којим се битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција и да ће надокнадити или отклонити проузроковану штету.

Прекид поступка може трајати најдуже шест месеци.

Ако странка против које се води поступак не испуни или прекрши преузете обавезе пре истека рока од шест месеци или у међувремену учини нову повреду конкуренције, Комисија ће наставити поступак.

Рокови за доношење решења

Члан 66.

Комисија доноси решење којим се утврђују повреде из члана 8. став 1. и члана 19. став 1. овог закона када се споразумом или појединим његовим делом битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција или злоупотреби доминантан положај, као и решење о изузећу од забране споразума из члана 9. став 1. овог закона, у року који не може бити дужи од:

1) четири месеца од дана подношења захтева, у поступку покренутом по захтеву странке;

2) шест месеци од дана доношења закључка о покретању поступка, у поступку који се води по службеној дужности.

Комисија доноси решење у поступку покренутом по захтеву за издавање одобрења за спровођење концентрације у року од четири месеца од дана подношења захтева.

У скраћеном поступку Комисија доноси решење којим одобрава концентрацију у року од месец дана од дана подношења захтева.

Контрола над извршењем решења

Члан 67.

Служба контролише извршење решења о прекиду поступка, извршење решења која садрже обавезе, услове и забране за странку и осталих решења којима је окончан поступак пред Комисијом.

Када се у вршењу контроле из става 1. овог члана утврди да странка не поступа по решењу, Служба без одлагања, а најкасније у року од осам дана од дана извршене контроле, о томе обавештава Савет.

Решења којима се изричу мере

Члан 68.

Ако учесник на тржишту не поступи у складу са мерама и роковима који су одређени у решењу из члана 8. став 2. и члана 19. став 2. овог закона, Комисија може донети решење којим ће према том учеснику на тржишту изрећи мере и то:

1) привремено забранити вршење промета одређене врсте робе и/или услуга на релевантном тржишту, које не може трајати дуже од три месеца;

2) привремено забранити вршење делатности које не може трајати дуже од четири месеца, ако и поред забране из тачке 1) овог члана

учесник на тржишту настави да врши промет робе и/или услуга на релевантном тржишту.

Јавност рада Комисије

Члан 69.

Решења Комисије објављују се у "Службеном гласнику Републике Србије".

Решења која садрже податке који представљају државну, војну, службену или пословну тајну, објављују се без тих података.

IV. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Захтев за покретање прекршајног поступка

Члан 70.

У прекршајном поступку примењују се одредбе закона којим се уређују прекршаји.

Против учесника на тржишту који је учинио радњу спречавања, ограничавања или нарушавања конкуренције Комисија подноси захтев за покретање прекршајног поступка надлежном органу за прекршаје.

Прекршаји

Члан 71.

Новчаном казном у висини од 1 до 10 % од укупног годишњег прихода у претходној обрачунској години казниће се за прекршај учесник на тржишту који:

- 1) закључи или изврши забрањени споразум (члан 7);
- 2) не изврши мере наложене решењем којим се утврђује забрана споразума или злоупотреба доминантног положаја (чл. 8. и 19);
- 3) злоупотреби доминантан положај на релевантном тржишту (члан 18);
- 4) спроведе концентрацију за коју није издато одобрење за спровођење концентрације (члан 23);
- 5) спроведе концентрацију за коју је издато одобрење за спровођење концентрације на основу нетачних података или неистинито приказаних чињеница (члан 29. став 1);
- 6) не поступи по решењу из члана 63. став 2;
- 7) не поступи по решењу из члана 68.

Ако је споразум којим се битно спречава, ограничава или нарушава конкуренција закључило или извршило пословно удружење, за одређивање висине новчане казне рачунаће се укупан годишњи приход

остварен у претходној обрачунској години свих учесника на тржишту, чланова удружења.

Новчана казна изречена пословном удружењу може се солидарно наплатити од чланова удружења ако је удружење неспособно за плаћање или нема своју имовину.

Новчаном казном у висини од 1 до 10 % од укупног годишњег прихода рачунатог у складу са прописима којима се уређује порез на доходак грађана за претходну обрачунску годину, казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Не изриче се казна учеснику споразума из члана 7. став 1. овог закона, као ни одговорном лицу, ако је учесник пријавио Комисији постојање споразума и његове учеснике пре доношења закључка о покретању поступка против њега.

Члан 72.

Новчаном казном у висини од 1 до 3 % од укупног годишњег прихода у претходној обрачунској години казниће се за прекршај учесник на тржишту који:

1) не пријави споразум који може бити изузет од забране (члан 15);

2) не поступи по захтеву Комисије да јој достави или саопшти тражене податке или јој достави или саопшти нетачне, непотпуне или лажне податке (члан 55).

Новчаном казном у висини од 1 до 3 % од укупног годишњег прихода рачунатог у складу са прописима којима се уређује порез на доходак грађана за претходну обрачунску годину казниће се одговорно лице у правном лицу за прекршај из става 1. овог члана.

Заштитне мере

Члан 73.

Учеснику на тржишту који је учинио прекршај из члана 71. став 1. овог закона изриче се заштитна мера одузимање предмета и забране вршења одређене делатности.

Одговорном лицу у правном лицу које је учинило прекршај из члана 71. став 1. овог закона изриче се заштитна мера забране вршења одређених послова.

Застарелост

Члан 74.

Застарелост гоњења за прекршаје из члана 71. ст. 1. и 4. овог закона наступа протеком пет година од дана учињеног прекршаја.

Застарелост гоњења за прекршаје из члана 72. овог закона наступа протеком три године од дана учињеног прекршаја.

V. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 75.

Овлашћени предлагачи су дужни да предлоге кандидата за чланове Савета доставе Скупштини у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Ако неко од овлашћених предлагача не поднесе предлог кандидата у року из става 1. овог члана предлог кандидата, уместо овлашћеног предлагача, подноси Влада у даљем року од 15 дана.

Скупштина ће изабрати чланове Савета у року од 60 дана од дана истека рока за подношење предлога кандидата.

Чланови Савета ће изабрати председника Савета у року од 15 дана од дана избора чланова Савета.

Савет ће у року од 30 дана од дана конституисања донети Статут и доставити га Влади ради давања сагласности.

Комисија почиње са радом даном конституисања Савета.

Даном почетка рада Комисија преузима запослене у Министарству трговине, туризма и услуга који раде на пословима спречавања монополског деловања, као и предмете, архиву, опрему и средства за рад, који се односе на те послове.

До почетка рада Комисије, послове из области заштите конкуренције обављаће министарство надлежно за послове трговине.

Члан 76.

Поступци започети по прописима који даном ступања на снагу овог закона престају да важе, окончаће се у складу са овим законом.

Члан 77.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Антимонополски закон ("Службени лист СРЈ", број 29/96).

Члан 78.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".